

MÅNESTRÅLEN

Verse:

Jeg var ba-re at-ten år, og du kom mig i mø-de,
 må-nen lo, vi dansed' til den yn-dig-ste mu-sik, og di-ne løf-ter var så
 man-ge og så sø-de, og jeg tro'-de på dem til du gik.

Refr:

Alt var kun en drøm, en flyg-tig il-lu-sion, der ba-re kom og
 svandt. Der stod jeg a-le-ne, hjæl-pe-løs for-ladt, i ly-set
 af en må-ne-strå-le. Hjer-tet slog lidt tungt, jeg
 gråd vist osse lidt, jeg var kun at-ten år og så lil-le-bit-te
 i den sto-re nat, jeg hav-de kun en må-ne-strå-le.
 Al-le di-ne kys og al-le di-ne ord, fal-le de løf-ter jeg
 fik, hvad var de vel værd, be-tød de ik-ke spor?
 Nej, det var ba-re lidt stemnings-mu-sik. Alt var kun en drøm, en
 flyg-tig il-lu-sion der ba-re kom og svandt. Der stod jeg til-bage
 hjæl-pe-løs for-ladt i ly-set af en må-ne-strå-le.

Musik: Aage Stenloft
 Tekst: Børge Müller